

BUDAPESTA
23 Augustu st. v.
4 Septemb. st. n.

Va eși joi'a și duminică.
Redacțiunea: *Strada
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 64.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Românii și Galieni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Asiá credea Barbu. Înse John, de și nu desconsideră serioșitatea situațiunii, nu desperă asiá iute. El avea deprindere mai mare decât Barbu întru a scapá din asemenea încurcături, deci și de asta-data, prim'a lui ideia fu d'a cauta' unu punctu de orientare.

A se retrage nu mai erá cu putintia, cáci acolo poliți'a i aflá numai decât; dar a trece în gradin'a vecina înca nu promitea nici o mântuintia, de óra-ce în flegoria se aflau dóue persóne, cari i vediura și cari i puteau denuncia.

Acele persóne erau o frumósa fecióra, de siguru domnișóir'a din casa, și — unu oficeru. Ea și el conversau dulce la luna, despre niște lucruri pré interesante, și erau de parerea, cá nimene nu se afla în apropiarea lor, când de odata audíra pe parete unu micu șgomotu și apoi numai decât zarira aparându dóue figure.

Ea sarí numai decât din flegoria, dóra de tém'a cá cineva sè n'o afle singura cu oficerul în flegoria, séu dóra numai sub împresiunea unei confusiuni în care se aflá momentanu, și care se exprimá și prin aceea, cá uitase în mâna și corf'a, și eși cu asta spre întimpinarea caletorilor de nópte.

Dar pe când i vediù mai de aprópe și se convinse, cá aceia n'au înfașiare de hoti, se încuragiá, și i întrebá :

— Cine sânteti și ce voiti ?

Într'aceste John se orientá. El vediù, cá în flegoria se aflá o femeia și unu barbatu; deci fiindu cá numai dèns'a eși, i era el remase în lăintru, lui Barbu numai decât, i plesni prin minte, cá acela de buna séma nu vré sè se arete, vré sè remána în secretu, va sè đica nu se tîne de casa.

— Acela — își facù John iute conclusiunea — de siguru e vr'unu curtenitoru séu amantu al cocónei. Si întemeiatu pe acésta conclusiune, el respunse :

— Ómeni buni, cari amu venitu sè ve mântuim.

— De ce? — întrebá ea înspaimântata.

— De rușine.

— De ce rușine? — întrebá ea voindu a fađiarí, cá nu scie nimica de vr'o neplacere posibilă.

John recunoscu din vocea tremurânda a ei, cá

întrebarea dènsui e numai întaritata; respunse dăra cu unu aeru plinu de convingere :

— De aceea, cá sè nu se afle acésta întrevedere secreta.

— Ah! — esclamá ea cu spaima.

John se încuragiá prin acésta esclamațiune a ei, și adăuse iute :

— Nu teteme, cocóna; vei fi scapata! Eu și prietenul meu aflaramu, cá sânteti pânditi, și grabiramu — macar și necunoscuti — a vi oferí ajutorul nostru!

— Ce rușine!

— Ve asigururu, cá nu va urmá nici o rușine. Numai faceti ceea ce voiu đice.

Într'aceste John sarí de pe parete în gradina, Barbu asemenea, și se apropiara de flegoria, unde se rentóse și domnișóir'a.

Oficerul care sîdea acolo pitulatu, sarí iute în picióre și își trase sabi'a sè se apere. Dar John se apropiá iute de dènsul, și i đise :

— Domnul meu, bagati sabi'a în téca! Noi nu sântemu ómeni rei, ci binevoitorii dtale. Cunóscemu nobilul sentimentu ce v'a condusu în locul acest'a, dar fiindu cá aflaramu tocmai în minutul trecut, cá vi se prepara unu pericolu, amu venitu sè vi-l anunđiamu și sè ve mântuim.

— Este cu putintia?

— Pe cuvântul meu de gentilomu!

— Íti credu, — respunse oficerul. Va sè đisa, ne amenintia unu pericolu? Déca ar fi vorb'a numai de mine, nu mi-ar pasá multu de el; dar onórea domnișóerei trebuie salvata.

— Asiá este. Esti unu adeveratu cavaleru, — đise John.

— Dar cum? — întrebá ierasi oficerul.

— Cei ce ti-au pregatitu curs'a, — respunse John, — potu sè sosésca în totu momentul. Nu este permis, cá ei sè te gasésca aice.

— Asiá dăra sè fugu?

— Însedar ai fugi, cáci acésta uniformă te-ar tradá si ai fi descoperitu la momentu.

— Ce sè facu dăra?

— Amu pregatitu noi deja planul, — respunse John. Amicul meu, care la statura sémena dtale, íti va dá hainele sale. Trebuie sè le îmbraci, și astfel în costumu civilu vei puté scapá usioru.

— Face-vei acésta? — întrebá oficerul de Barbu.

(Va urmá.)

S A L O N U :

10
1879

Societatea pentru fondu de teatru român.

Adunarea generala din anul acesta a Societății pentru fondu de teatru român, conform concludului adusu de către adunarea generala din anul trecut la Alba-Iulia, se va ține la *Blasiu* în zilele de 20 și 21 septembrie calind. nou, cu următoarea

Programa :

Ziua prima, 20 septembrie.

1. Președintele va deschide adunarea la 11 ore înainte de mișdiadi în localitatea ce va fi destinata pentru ședințele adunării generale.

2. Se vor alege doi secretari ad hoc pentru redactarea proceselor verbale.

3. Secretarul Societății va dá cetire raportului comitetului despre lucrările acestuia dela ultim'a adunare generala.

4. Se va ceti raportul despre starea casei Societății și peste totu despre membrii și averea totala a Societății.

5. Se va alege o comisiune de 5 membrii, la care se vor înscrie aceia cari vor voi a fi membrii Societății, încassându dela dănsii ofertele în bani, precum și pentru a primi tacele dela membrii de pânăcumă.

6. Se va alege o comisiune de 5 membrii pentru cercetarea raportului cassarului.

7. Se va alege o comisiune de 5 membrii, la care se vor areta propunerile ce s'aru face spre înaintarea scopului Societății.

8. Se vor ține discursuri corespunzătoare scopului Societății și aretate mai întâiu comitetului.

Ziua a două, 21 septembrie.

1. Președintele deschidându ședința, se va ceti și verifică procesul verbalu al ședinței trecute.

2. Comisiunea esmisa pentru înscriere de membrii și primire de tace și oferte, va face raportul seu și se va luá concludsiunea necesaria.

3. Comisiunea esmisa pentru cercetarea raportului cassarului va raportá despre acest'a și se va luá concludsiune asupra raportului.

4. Comisiunea esmisa pentru propuneri va raportá despre aceste și se vor luá concludsiunile necesarie.

5. Se va alege comitetul Societății pe viitorii trei ani.

6. Se va decide locul și timpul adunării generale următoare.

7. Se va alege o comisiune pentru verificarea procesului verbalu al ședinței de astadi.

8. Președintele va închide adunarea.

Budapesta 31 augustu 1879.

În numele comitetului :

Iosif Vulcanu,
secretaru.

Iosif Hosszu,
vice-presedinte.

Scalderle din Ocn'a.

Sibiu în augustu.

— Într'una din duminicile trecute me decisei a gustá si eu din placerea, ce madame Fortuna ofera concetatiienilor mei în decursul sezonului de véra. Me urcaí asiá dara pe trenul „pour plaisir“, care, în estu-ann, avú fericirea a se preámblá de trei ori pe septemâna pâna la Ocn'a, adeca mercuri'a, sâmbat'a și

duminec'a. Dup'a scuturatura nu pré graçioasa (caracteristica la tôte trenurile din tíer'a nóstra) de 20 minute ajungemu la locul destinațiunii, adeca nu tocmai, fiindu că dela stațiunea unde se opresce trenul este buna distanția pentru asudare pâna la lacuri. Eramu aprópe 400 persóne. Caldura, de abia ce resuffai.

Ocn'a (Vizakna, Salzburg) este unu orasielu liberu, locuitu de români și magiari, cam 4000 suflete, dintre cari cesti din urma sânt în minoritate. Cândva vor fi fost și sasi aici, dar astadi abia mai sânt vr'o 20 familie, cari toti cercetéza biseric'a reformata. Cá alte multe orasielile nensemnate, *Ocn'a* înca-si are dela prevedint'ia privilegiul d'a tramite câte unu deputatu, la parlamentul din Budapesta.

Cu satisfacere trebuie sè amintescu, că români de aici sânt buni economi, muncitori, din cari cause, materialminte stau destul de bine.

Ocn'a posede o mina de sare, în care anul trecut s'au produsu la 25,000 centenari; mai de parte, are trei scalde principale, un'a numita Tokolo, câteva minute departe de satu; acést'a e cea mai tare; a două „lacul verde“, odinióra „lacul fetelor“, a treia „lacul rosu“, odinióra „lacul Bogatiianului“. Cele d'ântâiu comune pentru barbati și femei, cea din urma numai pentru dame. Ap'a e fôrte sarata, ajuta cu deosebire la reumatisme, dar si la întarirea corpului.

Scalderle sânt binisioru cercetate, chiar si în anul presentu au fost mai multi individi din Români'a. Din Sibiú au petrecutu asemenea multe familie sesonul de scalde aici.

Ce privesce confortul, trebuie sè marturisimu, că în *Ocn'a*, acel'a, este aprópe necunoscutu. Cele mai multe acareturi de odaia trebuie sè le duca cineva cu sine, déca vré sè le aiba. *Traiul, a proporțiune, este pré scumpu.* Promenade, locuri publice de petrecere, cá 'n palma. Pulbere înse de înghititu în abundanția. Cabine pentru desbracatu, ce e dreptu s'au adausu si anul acést'a, tôte înse sânt într'unu stadiu fôrte primitiv. Băile sânt a le erariului și acést'a trage la anu arend'a de vre-o 1400 fl., si nu se mai intereséza de nimicu.

Fôrte interesanta este bai'a în care se taia sare. *Visitorul*, care are norocirea a se scobori cu roçiu seu pe trepte, câteva sute urme în sinul pamântului, este frapatu de frumseti'a priveliscei, ce i se presenta aici. Astfel de excursiuni în baia se facu raru si cu multe ceremonii.

Nu mai puțin interesanta este o caverna, o scufundatura de mai multe mii de urme, ce s'a produsu pe vârful delului, de siguru prin secarea unui lacu, de care generațiunea presenta nu-si mai aduce aminte. *Cavern'a* acést'a, în diametru de câteva orgii, este încinsa cu unu tíarcu, cá sè nu cada într'ens'a ómeni ori animale. Iéta cum esplotéza copilandrii din comuna asta caverna : Îndata-ce se apropia vre-o grupa de óspeti de caverna, numai vedi că se ivesce câte-unu baiatiandru si dupa-ce esaminéza strainii, privesce 'n drépt'a si 'n stâng'a, apoi întreba : „Sè împușcu domnule?“ — Împușca, baiate“. — Atunci scóte pistolul îndositu, si, la momentu, îl descarca asupra cavernei. Spectacolul produsu prin acést'a este suprinđietoru. Dup'a câteva secunde audí ecoul pocniturii, care în intervaluri, timpu de mai multe minute, se repete de díece ori. Asemene efectu se produce si déca arunci o piétra în laintru. Baiatul, multumitu de placerea, ce simtu visitorii, primesce bacsiisul, ascunde pistolul si dispare cu óre-care mândria.

Puțin zelu de întreprindere si *Ocn'a* s'ar radica la bunu renume. **PETRA-PETRESCU.**

Cătra Novi-Bazaru.

Seraievo 24 augustu.

Pré stimat domnule redactoru!

Iéta astadi ni-a venitu în porunca, că la 26 augustu va plecá prim'a divisiune spre Novi-Bazaru. Divisiunea prima servesece de avantu-gardu în aceste țeri barbare, si e compusa numai din regimente, cari sânt mai multu decâtu altele deprinse cu limb'a, clim'a si traiul acestui poporu; aceste regimente sânt: 41, 44, 55, 24 si batalionul 1 si 25 de vênatori, asiá dara si regimentul meu 41, caruia prin norocire me afiu astadi destinsu.

Tóte celelalte regimente sânt salvate de acestu norocu, tóte prin întrevenirea superiorilor, comandantilor séu parintilor, — țeri si națiuni întregi; numai de acestu regimentu, care în adevér e conglomeratiunea cea mai mare de națiuni, n'a aflatu nime oportunu sè puna macar o vorba, spre a-i îmbunetati în câtva sörtea.

Mai multu înse decât de tóte me miru de nepasarea Românilor Bucovineni, cari posedu din întreaga țier'a lor numai unu regimentu, si nici de acestu regimentu — în care se afla fiii lor iubiti — nu i-a pasatu nimenuia.

Domnule redactoru! E cunoscutu, că poporul bucovineanu e fórte nepasatoru, dar nici odata nu m'am gânditu sè vina el într'unu asiá estremu de nepasare. Dupa unu somnu grozavu de letargia, el își va plânge si tênguá viéti'a, dar atunci ce-l va mai ajutá „minteá din urma?“

Noi scimu siguru, căci sântemu informati, că întrându pe teritoriul nou, vom fi primiti cá si anu când amu intratu în Bosnia, adeca cu tunuri si cu pușci, — căci posițiunile avantajóse din Novi-Bazar si pregatirile lor deja de unu anu le favoréza de ajunsu spre a ne fi facutu o primire corespundietóre.

Asiá dar si eu cá unu simplu muritoru voiu sè intru de nou în lupta, pentru o ideia . . . dar sè nu facemu política.

Din informațiuni autentice am întielesu, că noi vom avé numai de a cuprinde teritoriul Novi-Bazaru si a-l dá apoi în séma divisiunii ce ne vine în urma; iér noi ne vom întörce atunci pe la Spalato pe mare în patri'a nóstra.

Cât voiu fi în viétta, ve voiu comunicá unele noutati si întéplari din câmpul luptei. I. I.

E c h o.

Cine va fi urmatorul lui Andrassy? Széchen, Hoffmann, Károlyi séu Heymerle?

Sè dice, că Széchen.

E bine, ce putem așteptá dela el? Nu scimu. Totu ce scimu este, că dënsul — membru al societății Kisfaludyane — a scrisu unu studiu asupra lui Dante.

Dante cânta într'unu locu: „Lasciate ogni speranza!“

Br. Hoffmann este mare amatoru de teatru si de — baletu.

În política, el nütresce simpatii pentru sustinerea Turciei.

În Turcia sânt si haremurii . . .

Contele Ludovic Károlyi nu scie unguresce, dar nici nu are deprindere în viéti'a parlamentara.

Va sè dica nu pré scia sè minta.

Heymerle?

Despre el glum'a locala din Viena a disu deja aceste: „Vün dem Herrn ist ein grosses Heim zü viel, begnüge er sich mit a Heimerte!“

Ce e nou?

Maj. Sa regele în anul acesta nu va merge în Ardélu, înse s'a facutu planul cá în anul viitoru sè catorésca pe acolo dimpreuna cu regin'a.

Maj. Sa regin'a a parasitu locuint'a sa din Tegernsee de pân'acuma si s'a dusu la Ischl; în primele zile ale lui septemvre va merge la Schönbrunn, unde va petrece cam dóue septemâni, apoi va veni la Gödöllö.

Ex-împetrés'a Eugenia traiesce înca totu în retragere si tristétia. Nefericit'a mama nu primesce pe nimene, ma si la mâncare remâne singura. Numai atunce își parasesce odáile, când se duce în despartiaméntul repausatului principe. Când întrá atâtia-óra acolo, cadíu leșinata. Chislehurst se afla în dolíu adâncu. Împetrés'a își cauta mângaiere în rugațiuni, séu prelegatórele sale i cetescu din operile lui Bossuet, Marsilon etc. La miediul noptii, dupa cetire, ia opium, căci fără acesta nu póte sè adórma. Amicele împetrés'e își dau tóta silint'a spre a o înduplecá sè-si stramute locuint'a; dela acést'a s'ar sperá îmbunetátirea stării sale.

Infant'a Maria del Pilar, un'a din surorile regelui spaniolu, mórta de curënd, precum se vorbesce prin Chislehurst, a fost înamorata de repausatul principe Ludovic Napoleon, si dela mórtea acestuia a cadíutu în melancolia adâncă, ocupându-se des cu mórtea. Iér alta versiune spune, că pricin'a mortii sale ar fi fost unu amoru fära sperantia pentru mostenitorul de tronul Rudolf.

Oficiari români în Italia. Guvernul românu a tramisu în Italia câtiva oficiari de artileria. Acestia de câteva zile se afla în Turin, unde au fost primiti de ducele de Aosta. Diuarul „l'Italie“ scrie, că uniform'a acestor oficiari e încântátóre. Pantaloni de colóre închisa, cu largi bande roșie, tunica scurta, cu firu de auru pe la coseturi, chipiu à la français, dóue granade de guleru, epolete si eghilete de auru si sabia cu dragonu de auru. Doi din acesti oficiari au facutu în o séra admirațiunea publicului dela teatrul Barbo.

Bietul Bismarck s'a plânsu la poliți'a din Berlin, că dënsul nu póte esí la preumblare calare, fära cá sè nu fia espusu urmaririi multor curiosi, cari îl petrecu în totu locul. Totu odata s'a rugatu, cá din caus'a acést'a o parte a gradinelor erariale, care se estindu dela palatul ministeriului casei domnitóre, sè se dea la dispozițiunea lui. Sânt înse si ómeni de aceia, cari dicu, că Bismarck de frica si-a cerutu acestu locu separatu.

Aventur'a baronului Albert Wodianer. Din renumit'a baia de mare Ostende se scrie urmatóreá istorióra picanta: Baronul Wodianer merita sè-l amințescu, căci în momintele aceste toti óspetii de aice se ocupa de el, séu mai bine de o aventura a lui. Unu amicü al meu, corespundinte al diuarului „La Presse“ mi-a împartașitu, că unu „noble“ magiáru într'un'a din serile trecute a avutu o aventura fórte picanta în „Hôtel de la plage“. La cina el stidea vis-à-vis de o nevésta frumósa, careia i aruncá niște ochi fórte seducatori; barbatul ei, unu cetatianu de Lyon, observá acést'a si într'atâta se mêníá, încât luá friptur'a si tacierul cu salate de crastaveti dinaintea sa, si le trënti de capul plesiu al baronului, încât acela nu va avé pofta în curënd sè faca atare cochetaria. În diu'a ur-

matore baronul Wodianer a plecatu din Ostende, dar a lasatu obiectu pentru conversațiunea de di. Toti vorbescu despre nobilul magiaru si de aventura lui.

Unu cubulu de cucuruzu 321 fl. În timpul din urma s'a scrisu multu despre usurari. De curënd se relatà din Crasna unu casu nou comis de unu usuraru fàra ànima. Traiesce în Crasna unu negutiatoru, care prin usurari'a sa în scurtu timpu s'a îmbogățitu. Acesta a împrumutatu înainte cu câțiva ani unu plugaru de acolo unu cubulu de cucuruzu, pe care acest'a neputându-l rentorce la timpul seu, fu silitu a se dolegă sè platésca interese mari. Din timpul acela negutiatorul nu mai ceru cucuruzul împrumutatu, ci dupa mai multi ani, când pretiul cucuruzului — dimpreuna cu interesele intereselor — se urcă la 251 fl. intentà procesu plugarului, si judecatorul — afara de capitalul pretinsu — i-a mai judecatu si spese procesuale în sum'a de 70 fl. Atunci apoi usuraru a cerutu execuțiune si respective licitațiune pentru sum'a de 321 fl. asupra averii nemișcatore pretiuita la 800 fl. a plugarului, care apoi la a două licitațiune pentru sum'a de sub execuțiune ajunse în proprietatea usurarului. Asià dara el pentru unu cubulu de cucuruzu a capetatu o avere în pretiul de 800 fl.

Alianția muscalo-ungurésca. Între bâte în apropiare de Worthensee, Velden a fost un'a din cele mai neînsemnate. Nimene nu mergea acolo pentru distracțiune, ci numai cá sè-si faca cura. Acolo nu este nici casina, nici promenada, nici vr'o localitate de petrecere. De câteva zile înse în privint'a acésta s'a facutu schimbare mare. O istorióra de amoru a produsu acésta schimbare, o aventura capabila d'a face renume bâtei abiá cunoscute pân'acuma. O juna rusa traiá dimpreuna cu mama-sa în otelul „zur Post“. Ea erá fidanțiat'a unu oficieru din armat'a austro-ungurésca. Într' una din serile trecute mam'a se duse pe malul lacului, cá sè se delecteze în focul de artificii ce avea sè se arangeze. S'a si delectatu, de si lasase acasa pe fiica sa, care se simțtea indispusa. Dar ce suprindere! Rentorcându-se acasa mam'a, a gasitu cuibul desiertu; paseruić'a a fugitu cu unu cavaleru magiaru, carele nu de multu sosise la bai'a de acolo.

Rescôla în contra unu jidovu. La Saybus s'a petrecutu de curëndu urmatóra întemplantare. Poporațiunea de acolo voiá cu ori ce pretiul sè oprésca asediarea în mijlocul lor a jidovului Glesinger. Acesta înse, neinteresându-se multu de amenințariile audite, si-a închiriatu acolo o locuinta, si cu tôte cá s'a aprinsu cas'a în care se mutà, ma si dânsul abiá scapà, totusi si-a adusu marfe cá sè-si deschida unu comerțu. Înse mulțimea iritata atacà locuint'a lui, aruncà gramedi de petrii în ea si i sparse tôte ferestile. Unii voiáu tocmai sè deschida usile cu forț'a, când aparù comisarul polițialu cu mai multi polițiști, în uniforma completa, învitatându mulțimea sè se împrascie. Acésta înse aruncà cu petrii si în comisarul. La acésta dânsul dede ordinu cu voce nalta, cá toti turburatori si sè se împrușce fàra nici o îndurare. Acésta avù efect. Turburatori cu încetul se împrasciara. De atunce orasiul se afla în stare de asediare în miniatura.

Fidelitatea cânelui. În Viena, strad'a Hofer, în cârciun'a lui Iosif Tatzgern s'a petrecutu de curënd unu omoru grozavu. Servitorul cârciumarului, Leopold Ranzmaier, care dupa datina si atuncea erá beatu, s'a certatu cu mai multi óspeti si cu ênsasi cârcimarés'a. Sosindu acasa Tatzgern numai decât i-a datu drumul.

Ranzmaier a respunsu, cá si el a voitu sè se duca, si numai peleria si-o va cautà. Dupa cuvintele aceste, scóse din o mésa unu cutitu mare si-l înfipse în cârciumaru. Acesta cadu îndata la pamântu si muri, cáci cutitul i-a strapunsu plamânii. Servitorul aruncà cutitul si fugi. Spaim'a óspetilor fu atât de mare, încât nimeni nu-i trecu prin minte sè urmarésca pe ucigatoru. Ranzmaier apoi se duse în mai multe cârcime si mortu de beatu se rentorse la locuint'a sa si adormi. El înse nu bagà de séma, cá cineva totusi îl urmaresce. Acela fu cânele lui Tatzgern. Fidelul câne urmari pe Ranzmaier din cârcima în cârcima si așteptà la usia pâna ce dânsul eși. Poliția aflà, cá cânele a fugitu dupa ucigatoru, si dupa descrierea aceluia începù cercetarea. În fine în deminēti'a urmatore unu polițistu gasi cânele, carele si atuncea sîdea la usia ucigatorului. Când polițistu intrà la ucigatoru cá sè-l prinda, acela dormiã dusu. Numai decât fu predatu tribunului.

Capitanii Boyton si Webb, cei mai vestiti notatori în lume, de curënd vor emulà în America de Nordu pe Saratogat. Boyton va întrebuintia aparatul seu, ier Webb va fi golu. Câștigatoru va capetà 500 de dolari. Înse Webb a declarat, cá deca va fi vântu, nu va primi remasiagul.

Telegrafu sub pamântu. În Germani'a, de când telegraful dela Berlin pâna la Halle sub pamântu a reeșitu atât de bine, se proiecteaza, cá tóta retiêu'a telegrafica sè se faca asià în viitoru. Mai atâtâu s'ar face dela Berlin pâna la Breslau si între Drezda si Stettin. Construirea s'ar executà prin o mașina de vaporu anume, care sapa în terenul sîoselei unu siantu de unu metru si 26 centimetrii, pune în acest'a sirm'a si o acope îndata cu pamântu.

Chinesii si femeile franceze. Pentru esopițiunea internaționala de arte petrecându si chinesi numerosi la Paris, acestia într'atâta s'au familiarisatu cu datinele civilizațiunii, încât si în arta curteniei au adoptatu mod'a domnitore. Precum se scrie din Paris, unu industriasiu chinesi s'a casatoritu cu o juna si frumoșa Parisiana, ceea ce, cá unu casu raru, a facutu efectu destulu de mare. Si cá acestu casu sè nu remâna isolatu, si unu altu chinesi i-a urmatu esemplul, si asemenea si-a încredințiatu de soția o tinera si grațioșa franceza.

Istori'a unei bijuterii. În luni'a trecuta la Triest s'a licitatu o bijuteria fôrte interesanta, pe care auraru Petracco a pretiuit'o la 7196 fl. Acésta bijuteria la timpul seu s'a cumperatu cu 55,000 franci. Acoceptoru e din smaragdu cu decorațiuni de brilliantu; mai bine de 800 de brillante de felurite marini; 200 rosette si 128 de smaragd se potu numerà pe el. Istori'a acestei bijuterii e urmatóra: cunoscutul fabricantu Krupp a dat'o în presentu repausatului sultan Abdul Aziz. Sultanul a lasat'o unu ministru al seu, carele dupa „sinuciderea“ stapânului seu, în lips'a de bani, a dat'o cá amanetu comerciantului Salom din Triest; ier acesta acuma a scos'o la licitațiune.

Sciri scurte. S'a spândiuratu de funi'a clopotului unu bietu omu din Beregsasu, clopotul a începutu sè sune într'o urechia, dar focul nicairi nu se putea gasi; atunci ómenii alergara în turnu si acolo gasira caus'a acestei clopotiri de alarma. — **Lambert et comp.,** firma parisiana pentru cultura de bâte, a asignatu la represintanti'a sa din Viena 50,000 franci pentru ajutorarea pagubitilor prin focul din Seraievo.

Proprietaru, redactoru respundetoru si editoru : IOSIFU VULCANU.